

اندراحوالات جان دادن نشریات کاغذی...

سرور میرحسینی:

سالهاست سیرجان را به نام شهر رسانه می‌شناسند، هرچند شاید این اواخر فروغ رسانه‌های کمی کم سو شده و آنطور که باید اثرگذاری خوبی ندارند اما همچنان از نظر تعداد رسانه‌های مکتوب و پایگاه‌های خبری در رتبه اول استان قرار دارد.

بالغ بر ۵ هفته نامه و ماهنامه فعال در شهرستان سیرجان در حال حاضر در حال فعالیت هستند. هرچند که این روزها و با اوضاع اقتصادی فعلی، چرخ آن‌ها به سختی می‌چرخد و چراغ فعالیت این نشریات بی فروغ شده است. گرانی کاغذ، مشکلات چاپ و عدم توانایی در تامین نیازهای نیروی انسانی سبب شده تا در دوره فعلی مطبوعات با مشکلات عدیده ای دست به گریبان باشند. یادمان نرفته روزهایی را که نشریات هفتگی سیرجان با مطالبی تحلیلی و پر محتوا هر روز میهمان خانه‌هایمان می‌شدند و سلاقی مختلف علاقه‌مندان به مطبوعات را در ابعاد مختلف پوشش می‌دادند. اما این روزها حال مطبوعات سیرجان چندان خوب نیست. به ویژه که حمایتی هم از آن‌ها نمی‌شود.

در کنار مشکلات اجتماعی و اقتصادی که در جامعه وجود دارد، مشکلات فراوانی گریبانگیر مطبوعات است.

عمده مشکل نشریات گرانی کاغذ و چاپ است و لازم است چاره ای اندیشیده شود ضمن اینکه نشریات چهار صفحه ای در در زمینه آگهی های دولتی نمی‌شوند و هر نشریه بایستی حداقل ۶ صفحه چاپ داشته باشد که مضمول دریافت آگهی و یارانه کاغذ بشود. در واقع نشریات به نوعی دارند خود را به زور زنده نگه می‌دارند که چاپ داشته باشند.

راه اندازی در خصوص عدم راه‌اندازی انجمن صنفی برای خبرنگاران سالهاست در سیرجان مطرح می‌شود ولی هر بار فراموش می‌شود البته سالهای گذشته جلساتی در این زمینه از سوی اهالی رسانه تشکیل شد اما نتیجه ای حاصل نشد.

متأسفانه مطبوعات محلی سیرجان که به عنوان شهر رسانه از آن یاد می‌شود بایستی زمان بسیار طولانی را در وضعیت بفرنج فعلی به سر ببرند. عدم رعایت عدالت در توزیع کاغذ یارانه ای، گرانی چاپ، کاهش تیراژ نشریات و وجود غول بزرگ فضای مجازی خطرهای بسیار بزرگی هستند که اگر از سوی وزارت ارشاد و مدیرکل اداره ارشاد کرمان به آن توجهی نشود می‌تواند نشریات محلی را به ورطه نابودی بکشاند و این درد بزرگی است که نشریات کاغذی نتوانند به حیات خود ادامه دهند و متأسفانه زمانی فرا خواهد رسید که سرک کشیدن لابلای صفحات دلچسب کاغذی مطبوعات محلی و خواندن مطالبی که دغدغه مردم بود و توسط نشریات به آن رسیدگی می‌شد به آرزوی دست نیافتنی تبدیل شود.

نزدیک به دو سال است که دفتر نمایندگی خانه مطبوعات استان در سیرجان آغاز به کار کرد؛ شاید بتواند نیروی محرکه‌ای باشد برای تزریق خون تازه‌ای در رگ‌های جامعه رسانه‌ای شهرستان. هرچند

نمایندگی خانه مطبوعات در واقع شعبه‌ای از خانه مطبوعات استان است و شاید اختیارات آنچنانی نداشته باشد اما همین شعبه می‌تواند مایه دلگرمی اصحاب رسانه و پایگاهی برای نظارت و ساماندهی به امور رسانه‌ای شهرستان باشد.

بی رونق شدن نشریات در سیرجان

برای شهرهای دیگر عجیب بود که مردم سیرجان آنقدر طالب خواندن روزنامه هستند و نشریات سیرجانی یک اهرم مهم به حساب می‌آیند. آن زمان که به عنوان شهر رسانه‌ای سیرجان افتخار می‌کردیم، گمان نمی‌بردیم زمانی فرا برسد که نشریات محلی سیرجان از رونق بیفتند و مثل سالمند بی‌فرزند، به خانه سالمندان سپرده شوند. در سال‌های اخیر نشریات کاغذی از چند جهت مورد حمله قرار گرفته‌اند که باعث شده آن‌ها در رینگ رقابت به گوشه‌ای بخزند و از زمانه ناسازگار مشت بخورند. رشد بی‌امان فضای مجازی باعث شد مردم به سراغ اخبار ساندویچی و مصور بروند و دیگر کسی برای اخبار نشریات تره هم خورد نکند و یک هفته منتظر نماند تا تحلیل های پرمایه نشریات را بخواند.

مشکلات عدیده

گرانی و کمبود کاغذ و افزایش هزینه‌های چاپ، تیراژ نشریات را به شدت کاهش داد و کمر مدیران مسئول را شکست. نشریات محلی که برای خود پادشاهی می‌کردند و در دستان هر سیرجانی یکی از نشریات محلی رقم می‌خورد، به یکباره از رونق افتادند. دیگر نه جان رقابت داشتند و نه انگیزه حرکت. دیگر برای مطالبی که مردم هم طالب آن‌ها نبودند، نمی‌صرفید هزینه چاپ و زینک و توزیع پرداخت کرد و غروب نشریات محلی سیرجان خیلی زود از راه رسید.

بد اخلاقی در فرهنگ

مشکل بعدی افرادی هستند که به نام نشریه ای دیگر با پسوندی متفاوت نام نشریه شان را مشابه نشریه ای فعال انتخاب می‌کنند در حالی که اصلاً هیچ دفتر و یا اصلاً اهل سیرجان نیستند فقط دورادور شنیده اند سیرجان شهر فرهنگ و رسانه است. با اعتبار نشریه ای که چند سال کار مطبوعاتی می‌کند وارد میدان می‌شود و روابط عمومی برخی شرکت ها و ادارات هم بدون در نظر گرفتن مشکلات نشریات در سیرجان گول چنین افرادی را می‌خورند این در حالیست که شاید این کار قانونی باشد ولی اخلاقی نیست.

در این شرایط بحرانی که پیش آمده، چشم امید نشریات کاغذی به آگهی‌هایی است که می‌گیرند تا بتوانند روی پا بایستند و هزینه قلم خبرنگاری را بپردازند که این روزها دیگر دل و دماغی ندارد برای نوشتن نقدهای آتشین و گزارش‌های موثر. اما متأسفانه مثل خیلی چیزهای دیگر که در سیرجان انحصاری هستند، آگهی‌های نشریات محلی هم به حالت انحصاری در آمده‌اند و صاحبان آگهی‌ها به هر نشریه‌ای نظر رحمت نمی‌اندازند. این روزها در سیرجان گرفتن آگهی